

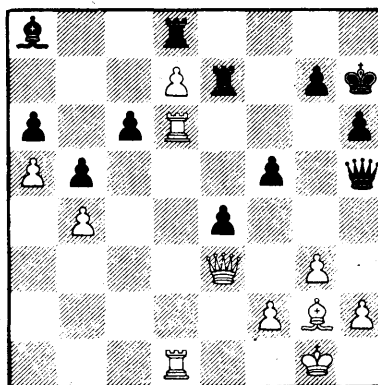
SCHAKEN

met Arno Henzen

Vorige week werd al even het Schwindelen besproken. Dit onderwerp is gezien zijn vooral praktisch belang en de daarbij optredende plotselinge ommezwaai wat de kansen betreft, interessant genoeg om er ook deze week nog over door te mijmeren. Stel in een stelling waarin de kansen ogenschijnlijk gelijk zijn, ziet u plots een prachtige mogelijkheid. Koortsachtig rekent u alle mogelijkheden door, het variantenboompje begint al aardig vol te hangen; en ja hoor, winst in alle varianten. U controleert het niet meer, maar voert de eerste zet van de combinatie meteen uit en offert een paard. Uw tegenstander kijkt u verbaasd aan met een blik in de ogen van dat kan toch niet goed zijn. Na van de schrik te zijn bekomen, plant hij z'n ellebogen op tafel, klemt z'n hoofd tussen zijn handen in, op zoek naar de weerlegging van uw arrogant zetje. Een kwartier verloopt, 20 minuten en uw opponent begint al behoorlijk rood aan te lopen. Plotseling, na een half uurtje nadenken veert hij recht. Het kleurtje trekt weer langzaam weg uit z'n gezicht, plaats makend voor de bleekheid van de schaker die in plaats van zomers lekker te zonnebaden te veel uren achter het schaakbord doorbrengt. De weerlegging is gevonden. Met een hooghartige blik in de ogen ramt hij het paard van het bord, gevolgd door een dreun op de klok. U kijkt nog eens even, niks aan de hand en speelt het geplande vervolg. Het antwoord volgt à tempo en u bedenkt zich ook niet meer. Zo gaat het een paar zetten heen en weer. Echter op de 6e zet ziet u plotseling dat het op de volgende zet beslissende paardmanoeuvre onuitvoerbaar is omdat dit paard reeds op de 3e zet geruild is. Verschrikkelijk!! U wordt er letterlijk niet goed van en hebt zin om de stuk-

ken maar van 't bord te vegen. U wilt reeds opgeven maar werpt toch nog 'ns een blik op 't bord. Slechts een pion voor het paard in een verder ook niet meer al te geweldige stelling. Aangezien u in teamverband speelt besluit u toch maar door te spelen. Uw tegenstander is in lichte tijdnood en raakt meer en meer geïrriteerd dat u in een duidelijk verloren stelling nog steeds doorspeelt. Intussen op de grote tijdnood van uww tegenstander inspelend probeert u nog een laatste Schwindel en natuurlijk trapt hij erin. Bevend voert u de winnende combinatie uit. Uw tegenstander reageert met een vliegende koning. Het punt is binnen; dat wel!

Tot slot nog een voorbeeld hoe het niet moet.



30-8-86

De diagramstelling is uit een partij tussen A. Henzen en P. Egmond. Wit staat een pion achter echter positioneel gewonnen. Er dreigt beslissend Db6. Zwart speelde daarom schijnbaar uit wanhoop 38...c5. Hoe moet wit nu terugnemen met de pion of de dame?